

Когато тъ съ въ правилно съчетание, тогава Божественото най-силно се проявява въ човѣка. Като погледнете този човѣкъ, отъ лицето, отъ очите му излиза мека, приятна свѣтлина. Тази свѣтлина ту се явява, ту изчезва. Една госпожа разправяше следния интересенъ фактъ въ нейния животъ. Тя е женена за човѣкъ, съ тъменъ, почти черенъ цвѣтъ на лицето. Той е смѣсенъ типъ отъ черната и бѣлата раса. Обаче, когато се намиралъ въ голѣми страдания, лицето му ставало съвсемъ бѣло, свѣтло, съ приятенъ цвѣтъ. Тази свѣтлина и този бѣлъ цвѣтъ траели кратко време и следъ това изчезвали. Жена му слушала, какъ той се молилъ въ време на страданията си. Той се обрѣщалъ къмъ Бога съ думитѣ: Господи, моля Ти се, просвѣти ума ми, да се справя съ трудностите на живота си. Разбрахъ смисъла на Великия животъ, разбрахъ временния, преходния животъ и силно желая да следвамъ пѫтя, който Си ми опредѣлилъ. Следъ тази молитва лицето му придобивало бѣлъ, чистъ, свѣтълъ цвѣтъ. Разбира се, този цвѣтъ не може да се задържи за цѣлъ животъ, но временно само, за нѣколко часа. Тази промѣна на цвѣта се дължи на едно възвищено състояние, въ което човѣкъ изпада. Ето единъ методъ за придобиване на красотата. Нѣма по-хубаво нѣщо отъ красотата въ свѣта. Свѣржете се съ Бога и ще бѫдете красиви.

Съвременните хора прибѣгватъ до външни, козметически срѣдства, за да станатъ красиви. И това не е лошо, но скжпо струва, пъкъ и неестествено е, нищо не придава за вътрешния животъ на човѣка. Представете си, че мжкътъ е беденъ, какъ ще достави тия козметически срѣдства на жена си? Който иска естествена козметика, нека се свѣрже съ Великия принципъ на живота; нека води духовъ животъ. Той ще има красиво, привлѣкателно лице, съ подвижни, пластични мускули. Това лице е толкова подвижно, че изразява и най-тѣнките чувствования и преживявания на човѣшката душа. Приятно е да видите такова красиво лице, на което да се отразява цѣлия животъ на една отворена, широка душа, свободна отъ всѣкакви хитрини и задни мисли. Това се отпечатва и върху устните на човѣка. Когато мозъкътъ на човѣка е добре развитъ, и устните му съ добре развити. Тѣ иматъ строго опредѣлена величина. Художниците, които рисуватъ различни типове, иматъ до известна степень понятие, каква е мѣрката за нормалните устни. Ако устните на нѣкого започнатъ да изтъняватъ, той